

Συλλογή της Νομολογίας

Υπόθεση C-480/10

Ευρωπαϊκή Επιτροπή
κατά
Βασιλείου της Σουηδίας

«Παράβαση κράτους μέλους — Φορολογία — Οδηγία 2006/112/EK — Άρθρο 11 — Εθνική νομοθεσία η οποία παρέχει μόνο στις επιχειρήσεις του χρηματοπιστωτικού και του ασφαλιστικού τομέα τη δυνατότητα σχηματισμού ομάδας προσώπων που επιτρέπεται να θεωρηθούν ως ενιαίος υποκείμενος στον ΦΠΑ»

Περίληψη — Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 25ης Απριλίου 2013

1. Προσφυγή λόγω παραβάσεως — Αντικείμενο της διαφοράς — Προσδιορίζεται κατά την προ της ασκήσεως της προσφυγής διαδικασία — Νέες αιτιάσεις προβαλλόμενες με το εισαγωγικό δικόγραφο — Δεν επιτρέπονται

(Άρθρο 258 ΣΛΕΕ)

2. Εναρμόνιση των φορολογικών νομοθεσιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας — Αρχή της ίσης μεταχειρίσεως — Αρχή της φορολογικής ουδετερότητας — Δεν συμπίπτουν

(Οδηγία 2006/112 του Συμβουλίου, άρθρο 11)

3. Εναρμόνιση των φορολογικών νομοθεσιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας — Υποκείμενοι στον φόρο — Έννοια — Αυτοτελής και ενιαία ερμηνεία

(Οδηγία 2006/112 του Συμβουλίου, άρθρο 11)

4. Εναρμόνιση των φορολογικών νομοθεσιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας — Υποκείμενοι στον φόρο — Έννοια — Δυνατότητα των κρατών μελών να θεωρούν τα στενώς συνδεδεμένα μεταξύ τους πρόσωπα ως ενιαίο υποκείμενο στον φόρο — Εθνική κανονιστική ρύθμιση η οποία περιορίζει εν τοις πράγμασι τη δυνατότητα σχηματισμού ομάδας προσώπων τα οποία επιτρέπεται να θεωρηθούν ως ενιαίος υποκείμενος στον φόρο στους παρέχοντες χρηματοπιστωτικές και ασφαλιστικές υπηρεσίες — Παράβαση — Δεν συντρέχει

(Οδηγία 2006/112 του Συμβουλίου, άρθρο 11)

1. Βλ. το κείμενο της αποφάσεως.

(βλ. σκέψεις 15, 16, 18, 19)

2. Η αρχή της φορολογικής ουδετερότητας αποτελεί την έκφραση, στον τομέα του φόρου προστιθέμενης αξίας, της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως, η οποία συνεπάγεται ότι οι παρεμφερείς καταστάσεις δεν πρέπει να αντιμετωπίζονται διαφορετικά, εκτός αν η διαφοροποίηση δικαιολογείται αντικειμενικά. Πάντως, ενώ η παραβίαση της αρχής της φορολογικής ουδετερότητας μπορεί να

νοηθεί μόνο μεταξύ ανταγωνιστών επιχειρηματιών, η παραβίαση της γενικής αρχής της ίσης μεταχειρίσεως μπορεί να χαρακτηρίζεται, στον φορολογικό τομέα, από άλλα είδη διακρίσεων που θίγουν επιχειρηματίες οι οποίοι δεν είναι κατ' ανάγκην ανταγωνιστές, αλλά βρίσκονται πάντως σε παρεμφερή από άλλες απόψεις κατάσταση. Στον φορολογικό τομέα, η αρχή της ίσης μεταχειρίσεως δεν συμπίπτει με την αρχή της φορολογικής ουδετερότητας.

(βλ. σκέψεις 17, 18)

3. Βλ. το κείμενο της αποφάσεως.

(βλ. σκέψη 34)

4. Δεν παραβαίνει τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 11 της οδηγίας 2006/112, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, το κράτος μέλος το οποίο παρέχει εν τοις πράγμασι τη δυνατότητα σχηματισμού ομάδας προσώπων που είναι δυνατό να θεωρηθούν ως ενιαίος υποκείμενος στον φόρο προστιθέμενης αξίας μόνο στους παρέχοντες χρηματοπιστωτικές και ασφαλιστικές υπηρεσίες,

Πράγματι, όσον αφορά τους σκοπούς τους οποίους επιδιώκει το άρθρο 11 της οδηγίας 2006/112, ο νομοθέτης της Ένωσης θέλησε να παράσχει στα κράτη μέλη τη δυνατότητα να μη συνδέουν συστηματικά την ιδιότητα του υποκειμένου στον φόρο με την έννοια της αμιγώς νομικής ανεξαρτησίας, είτε χάριν της απλουστεύσεως των διοικητικών διαδικασιών είτε για να αποφευχθούν ορισμένες καταστρατηγήσεις, όπως π.χ. η κατάτμηση μιας επιχειρήσεως σε πλείονες υποκειμένους στον φόρο ώστε να υπαχθεί σε ειδική ρύθμιση.

Εξάλλου, το άρθρο 11, δεύτερο εδάφιο, της οδηγίας 2006/112 επιτρέπει επίσης στα κράτη μέλη να λαμβάνουν κάθε μέτρο που απαιτείται για την αποτροπή της φοροδιαφυγής ή της φοροαποφυγής μέσω της χρήσεως του πρώτου εδαφίου του άρθρου αυτού. Ως εκ τούτου, υπό την επιφύλαξη της τηρήσεως του δικαίου της Ένωσης, τα κράτη μέλη έχουν τη δυνατότητα να περιορίζουν την εφαρμογή του καθεστώτος που προβλέπει το άρθρο 11 προκειμένου να καταστείλουν τη φοροδιαφυγή ή τη φοροαποφυγή.

Η Επιτροπή δεν απέδειξε πειστικά ότι, υπό το πρίσμα της καταστολής της φοροδιαφυγής και της φοροαποφυγής, το μέτρο αυτό δεν ήταν δικαιολογημένο.

(βλ. σκέψεις 37-40)